

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 27-50 „
Річно 55-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Італії, Бельгії 25 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехословач-
чині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Росії
7-00 зол., Австрії 7-50 зол.,
Збіжжя адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„Друкарні: 29-24.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИКЛАДНИКА
25 сот.

НОВОВІДКРИТА

КНИГАРНЯ „РІДНОЇ ШКОЛИ“

у Львові, вул. СИКСТУСЬКА ч. 20, ч. тел. 87-42.

(Дім Народної Гостиниці)

має на складі: шкільні книжки, всякого рода літератури та наукові монодії хрестяни і загальної ви-
павишати, друки, шкільні та канцелярські прилади.

Замовляйте й купуйте в цій книгарні, бо цим
причинитеся до сиріплення і розбудови „Рідної
Школи“, в якій кується будучність нашої нації.

Жодайте проспекти і каталоги. 2—3

У бібліотеці Союзу Народів.

(Від нашого кореспондента.)

Женева, 10. травня 1930.

I.

Знов Женева, і знов ця гарна, ясна, вигідна
читальня й робітня Союзу Народів. Усе, чого
душа журналіста, політика, чи взагалі тільки до
громадських справ цікавої людини забажає —
має тут під рукою. Соціально-політична літе-
ратура за останніх десяти років, у всіх мовах ви-
сокої культури — стоїть тут для вашої розпоряд-
ливості, американською (найкращою новіт-
ньою) каталоговою системою впорядкована,
ча ряхах металевих, незгоримих полиць уставле-
на: аж душа радується. Шуфлядкові каталоги,
іменні й річеві, всякому доступні. При їх допо-
мозі чи й без неї, можете вибирати собі книжки
і зносити їх на столи, де ждуть вас чорняво й
аеро, а управа бібліотеки нічого від вас не ви-
магає, як тільки, щоб зложили свій підпис з ад-
ресом у бібліотечній книзі, тай щоб самому не
скаждати вибраних книжок назад у полиці.
Остання вимога (яка скромна!) подиктована зов-
сім справедливо — страхом перед неладом,
який натворили би читачі, якби брались самі по-
вертати „на місце“ книги: бібліотека волить ро-
бити це сама, своїми урядовцями.

Сагом — рай, тай годі. А оцінити радости
цього книжнього раю здатний особливо той, хто
живучи в Парижі був обмежений протягом років
до французьких книжок, та рідко коли мав на-
году дістати до рук жесь видання англійське
чи американське, а троє, а чотверо або й більше
дорожче від французького, а вже просто ніколи
не попадався на німецькі книги, рівно дорогі, як
англійські, та ще безконечно менше у Франції
доступні.

Щоб не забути: всі великі місяшники, полі-
тичного й загального змісту, теж лежать тут
перед вами, в усіх можливих мовах, навіть такий,
як польська; немає тільки нічого в одній єдиній
європейській мові, яка до того славиться мовою
30 чи 40-мільйонного народу — згадайте самі
в якій...

II.

Помічається в читальні, що це передодень
сесії ради Союзу Народів: напливають в цих
днях у Женеву з усіх європейських столиць і ве-
ликі політичні риби — міністри, делегати — і
менша політична братія — цілі лави різномов-
них журналістів. Кидаються вони в очі на вулицях
Женеви, ще вчора спокійної; гамірно від-
чих по коридорах і сходах будівлі Союзу; біль-
ше ніж звичайно їх сьогодні й у бібліотеці.

Тихо ватається зі старими знайомими, ки-
даєть око по незнайомих обличчях, автома-
тичною звичкою трібаєть відгадати їх рід і на-
родність, зупинюється хвилину на головах
чим-небудь цікавих — їх мало, тай швидко пе-
реховується зором по обличчях банальних —
їх тут, як і взагалі серед людства, велика
більшість...

Сесія ради Союзу Народів буде цим разом
коротша від попередньої; починається післязавтра,
а покінчиться ще перед кінцем тижня. Ніякої
особливої сенсації від неї не надіються. Проводити
буде цим разом югославянський міністр
Марікович — на попередній цю роль виконував
Завеский.

Але коли від самої сесії тутешній політичний
світ нічого цікавого не сподіється, то вижида-
ють тут багато від закулісних розмов і перего-

†
ПОМИНЛІВНЕ ВОГОСПЛУЖЕННЯ
з пахидою для вшанування пам'яті бл. п.
Тов. Литвина Володимира,
студ. V. р. мед., якого передчасно скоила
необачана смерть, відбудеться в п'ятницю,
дня 16. травня п. р. в год. 8-30 рано в Секи-
нарійській Церкві при вул. Коперника, на яке
запрошує товаришів та знайомих
Виділ Т-ва „Медицина Громада“.

ворів, які має тут при нагоді сесії повесті бри-
тійський міністр Гендерзон з міністрами фран-
цузькими й італійськими. На особі п. Гендерзо-
на і на переговорах цих буде зосереджена й ціла
увага. На це складається ціла низка причин —
з діялки внутрішньої британської політики і з ді-
лянки британської колоніальної та морської по-
літики.

У внутрішній діялці потерпіла робітнича
партія п. Гендерзона саме на передодні цієї сесії
дві важкі невдачі. У двох робітничих округах,
які партія досі держала, доповняючи вибори до
парламенту дали перемогу консерватистам, і то
не яким-небудь другорядним політикам, а чіль-
ним консервативним діячам, лордові Бівербру-
кові і Кобзові. Це перші важкі поразки теперіш-
нього робітничого уряду, поразки дуже дімаю-
чі. Вони є познакою, що політичні симпатії ши-
рокого англійського загалу, які дали були пе-
ремогу робітничій партії, розпочинають відхи-
лятися від цієї партії; ще дві три невдачі подіб-
ного роду, а робітничий уряд (такі неписані тра-
диції англійського парламентаризму), бачучи
свій авторитет перед країною і перед закордо-
ном захитаним, муситиме розв'язати парламент
і розписати нові вибори. Вже нині ставлять про-
гнози для тих виборів: вони некорисні робітни-
чій партії, а перемогу віщують консерватистам.
Дехто вже й пророчить особу будучого консер-
вативного прем'єра — лорда Бівербрука.

III.

Цей лорд Бівербрук — сходяча зоря бри-
тійських консерватистів. Він силкується внести
в трохи перестарялу програму цієї партії новий
ударний клич. Кличем цим є поглиблення, за-
кріплення й розбудова продукційних і торго-
вельних зв'язків між усіми частинами британ-
ської Індії. Як відомо, британські колонії — са-
мостійні держави, які нетільки супроти не-бри-
тійських країв, а й супроти себе взаємно і супро-
ти Англії можуть підносити (і підносять) митові
перегородки. Таким чином Англія, якій з кожним
днем важче вивозити продукти своїх промислів
до Європи й Америки, і якій ці вивозові трудно-
щі затягають, можна сказати, петлю на шию, —
стала перед загрозом таких самих труднощів з
боку колоній. Цьому хоче Бівербрук покласти
межу. Він розвинув в Англії і в усіх британських

Найбільші мільйонери
починали від сотників, — починайте й Ви та
складайте свої ошадности в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
у Львові, вул. Руська ч. 20.

домініях дуже живу пропаганду за заключення
„імперського митного союзу“, який ставив би
один фронт цілій імперії супроти решти світу
і його конкуренції. У цьому мала би бути й єди-
на можлива зарада страшенній соціальній кризі
безробіття, яка душить Англію. Консерватисти
довгий час дивилися на пропаганду лорда
Бівербрука без особливого довіря; тільки зго-
дом вдалося його завзятій енергії накинати
свою програму старій партії, а оці вибори — пер-
ша наявна познака, що кличі його дійшли до
широких мас, навіть робітничих.

Також у домініях агітація за „імперським
митним союзом“ знаходять вже прихильні від-
гуки. Першою відкликлася Канада. Саме в
останніх днях канадський парламент ухвалив
для Англії митні привілеї і зробив осьтак пер-
ший крок в напрямі митного союзу. Нам ці ау-
слія тим цікаві, що на канадській ґрунті про-
паганда лорда Бівербрука доцільно звертаєть-
ся й до третьої по своєму чисельному значінні
групи канадської людности — до групи укра-
їнського, тобто західно-українського, похо-
дження. Особистий і політичний друг лорда Бі-
вербрука, канадський сенатор Дікінзон, зоргані-
зував там цілу серію видавничих і конференцій
в українській мові, якими він силкується вести
тамошніх українських „нових канадців“ в ко-
ло імперських інтересів. „Ліга Канадських У-
країнців“, яка там живо розвивається і яка
в останніх місяцях розвинула там живу пропа-
ганду за — трохи несподіваним, треба призна-
тися — кличем втягнення Соборної України в
бритійську спільноту, як окремої домонії, — ця
Ліга стоїть у тісному зв'язку з сенатором Дікін-
зоном і через нього з імовірним майбутнім пре-
мієром Бівербруком.

В останніх днях ми мали нагоду трохи не
цілий день розмовляти про ці справи з сен. Ді-
кінзоном, який з нагоди своєї подорожі до
Лондону, до лорда Бівербрука, окремо був
„скочив“ до Парижа, щоб там побачитися з у-
країнськими журналістами. Щоб воно з цього
всього і не вийшло, а почини деяких наших ка-
надійських земляків уже тому треба привітати,
що за їх заходами наша забута Галичина могла
би одержати на терені женевського Союзу Наро-
дів поміч канадського представництва.

Поза Канадою нема в світі ні одної держави,
яка захотіла би пригадати Союзом Народів про
положення української „меншости“ в Річпос-
политій.
В. Панейко.

Salus nationis - suprema lex...

(З приводу кризи в провіді деяких наших національних устаном.)

II.

Великим зусиллям наших національних смх,
досконалених працею поколінь, створили ми
і постійно творимо та розбудовуємо кузні нашої
національної, духовної і матеріальної культури.
Цілий наш доробок у ділянці культурних і госпо-
дарських установ — це плід праці тих одиниць
та організованих ними ширших шарів нашої су-
спільности, які свій труд складають на жертвенни-
ку, на імя якому: добро нації.

Добро нації є добром усіх одиниць, що тво-
рять націю. Сьогодні — після експерименту на
Сході тільки скріпився погляд, що виключно
розвиток нації — її гаразд — є джерелом роз-
витку та гаразду одиниць і їх суспільних органі-
зацій. Отже добро нації є одночасно добром
усіх її членів.

Добро національного загалу не покриваєть-
ся з добром людства. Не інтернаціоналізм а наці-
оналізм забезпечує добро нації і створює для неї
можливості доцільно в'язатися з іншими наро-
дами на основах загальнолюдських ідеалів, які
чейже поза прикметними кожній нації різни-

первиним входять до культури кожного народу.
Добро нації, як органічної цілості, а не добро
класу, як частини народу, є одиноким певним і до-
цільним засобом здійснювання вселюдських
ідеалів.

Добром нації є все те, що скріплює її як від-
рубну етнічну цілість серед народів, що пособляє
її самостійному і культурному і господарському
розвитку, що підносить її духову і матеріаль-
ну продукцію і ступінь задоволення її мораль-
них та матеріальних потреб, що скріплює внут-
рішню турість нації і гармонію співпраці су-
спільности, що не спиноє нації на шляху творен-
ня власної цивілізації, як викладника духового
устрою праці нації над собою.

У сучаснім нашім положенні ставить нас на-
ціональна амбіція перед konieczністю тим більшою
і плодотворною творчої праці народу, як засобу
до досягнення національної мети, щоб стати під-
матом своїх прах і як підмет забезпечити свій

устрій з узгодженням інтересів своїх клас у себе і в міжнародних взаєминах.

Передумовою творчої праці народу, передумовою того поступу на полі духовної і матеріальної культури є внутрішня гармонія в нації. Внутрішня гармонія в нації існує, коли є яскравіший зв'язок між інтересами одиниць, що творять націю, і добром нації, коли як найповніше і найглибше розвинута співпраця одиниць і організованих гуртів нації при найбільшій національній солідарності, коли своєчасно і повно усуваються часто штучно авторитарні — або особистими неадекватними підсилювані антагонізми як одиниць так і організованих груп нації, коли основою змагань одиниць і груп є здоровий альтруїзм, як постулат суспільної справедливості, коли одночасно забезпечена свобода розвитку одиниць, що підпорядковують себе у своїх змаганнях вимогам добра нації.

Свобода розвитку одиниць у нації це не погугання хоробрим вибуху індивідуалізму, азоральний і злочасний у нас „український отаманізм“, це — не примикання очей на своєвілля тих, які, працюючи серед нації і при національних варстатах праці, сміють одночасно негувати націю!

Національні установи, як вищий шабел організованої національної праці, по природі своїй мусять у всій ширині підпорядковувати свої змагання добру нації!

Інакше національна установа заперечувала би право на своє існування.

Добру нації національна установа підпорядковується природним шляхом і самочинно, висуваючи до свого проводу свідомих національно провідників, здорових душею, перенятих ідеалістичним світоглядом, спільним усім тим, які вірять, що сила нації лежить у силі її духа. Для „роздвоєних душ“ не місце у провіді національних установ. Вони не задовольняють ніколи життєвих, духовних потреб нації, історія національного розвитку мусить їх „діяльність“ змалювати чорними красками.

Дивлячись на „роздвоєних“, на їх минуле і їх сучасний, межуючий зі зникненням духової

різноваті стан, на різке розходження пропагандного ними світогляду з їхніми шоденними вчинками, не можемо по совісті твердити, що вони свідомо махнули рукою на осуд нашої національної історії і з повною відповідалністю ангажують золотих сторінок в історії, писаній чужим нам світом, який у постановках своїх зівів вимагає ефіальтської роботи розсаджування національних установ знутри для чужої нації і нації справки. Хіба наша історія мовчатиме про такі знаряддя? За „роздвоєними“ остане в нації історії тільки чорна карта! Наш здоровий, нації організм витримає ці експерименти, а більшість інших „роздвоєних“ вийде зі свого хоробливого стану і розчарувавшись у інтернаціоналізм твердо стане на нашім національному ґрунті. Шлях до повороту на національний ґрунт веде через послідовну, згідну з добром нації працю рядовика в наших національних установах.

У провіді наших національних установ одиниць антинаціональної закраски або „роздвоєних“ не місце! Стан, який під тим оглядом сьогодні декуди існує — неприродний і шкідливий!

Але, щоб бути вірним правді, слід твердити, що криза у провіді деяких наших національних установ, спричинена мозаїкою національного і антинаціонального світогляду одиниць, які попали до їх проводу, є не так випликом сміливості наших нечисленних антинаціональних чи роздвоєних душею одиниць, як лицарів московського інтернаціонального імперіалізму, як радше наслідком недостатчі волі у національно організованого загалу членів даних установ. Тому то з усею рішучістю слід зробити кінець тому неприродному в житті нації явищу. Вся неприродність цього явища особливо унаглядається передовсім тоді, коли керма деяких національних установ, а тим самим і вплив на напрямні їх діяльності, знаходиться хочби частинно в руках одиниць, що не дорожать добром нації, або і нації як такої не признають.

Юліян Павликовський.

Арештування в Харкові.

З Харкова повідомляють, що там арештовано 80 українців, яких обвинувачують в контрреволюції.

Великий дослідник і філантроп.

Смерть Ф. Нансена.

Помірний норвежський дослідник Фрітіоф Нансен належав до виняткових індивідуальностей. У широкому світі він відомий як відкривач підлітунів країн і невтомний мандрівник, в Європі як визначний філантроп. Менше знає про нього широкий маса як про вченого.

Уродився він у 1861 р. на хуторі біля Христіанії. Спершу був він консерватором природничого музею в Бергені; у 1888 р. переїхав уперше гренландську ледяну смугу від Умівікфюра до Голтгаба. У 1893 р. вибрався він у свою славу підлітуну подорож. На кораблі „Фрам“ вийшов він 22 липня до сибірського ледяного океану, при Новосибірських островах мусів залишити корабель серед крижаного поля і вибрався на санчатах запряжених у собачи на північ. 7 квітня 1895 р. доїхав він до найдавшої точки підлітуну ширини 86° 13'. Аж 18 червня 1896 р. зустріся він з другим відкривником Джеконом на Землі Франца Йосифа, і на кораблі Джексон вернувся до Варде.

У 1897 р. став Нансен професором у Христіанії, а в 1901 р. директором міжнародної лабораторії для дослідів моря. У 1900 р. проводив він у науковій виїзній між Норвегією і Гренландією, де зроблено гідрографічні досліді. Від 1910-14 узяв він участь в океанодослідних працях.

Нансен як політик боровся проти шведської унії, а в 1906-8 був норвежським послом у Льондоні. Після великої війни виступав як увовноважений від Ліги Націй для управління поверноті воєннополонених з Сибіру. У 1921-22 р. зорганізував поміч для загрозених голодом територій у СРСР а в 1922 р. дістав мирову нагороду Нобеля. В цьому часі Нансен працює багато для створення міжнародного мирового суду на нових підставах і стає від осені 1927 р. представником Норвегії в комітеті для справ розроблення при Лізі Націй. Як голова комісії для справ еміграції при Союзі Народів заступав — на жаль — російське становище, вийшні терміни „Росія“ і „російський“ для усіх емігрантів з території кол. передвоєнної Росії до т. зв. нансенівських паспортів, виключаючи тим самим терміни „українець“, „український“.

Видав він такі твори: „Лешатами до Гренландії“, „Наукові висліді експедиції до Гренландії“, „Життя ескімосів“, „Серед ночей і ледів“, „Північні води“, „Країна мряк“, „Сибір — країна майбутності“, „Шпіцберген“.

Усі ці книжки видані різними мовами.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Ямні!

ЗА МІСЯЦЬ, бо вже 15. червня ц. р. зближається час льосування заповіджених премій. Всі передплатники, що на дні 15. червня ц. р. будуть мати заплачену передплату за „Діло“ по кінець червня ц. р., будуть мати право участі в льосуванні призначених бібліотек або їх рівновартості. Всіх призначених на премії бібліотек є 23 на загальну вартість 300 ам. доларів.

В. С. ЛЕВИЦЬКИЙ.

Магатма Ганді.

3. Політичне положення в Індії до 1919 р. — Reliance „Вірую“ Ганді.

Національний незалежницький рух розпочався в Індії в початках цього століття. З кінцем минулого століття склалося кілька ліберальних англійців першій Національній Індійській Конференції, але вони надали цьому конгресові і його дальній діяльності характеру льоального супроти англійської влади, стараючись погодити інтереси Індії з англійською суверенністю. Перемога Японії над Росією, а далі провокаційна поведінка англійців розворушили умови індійських патріотів. Серед членів національної ради скристалізувалася крайня партія агресивного націоналізму, яка злинувала собі поволі прихильників у краю. Однак стара конституційна партія всетаки лишилася аж до світової війни під впливами людей вірних Англії, а всі змагання цілої Національної Ради не виходили поза змагання до політичної автономії. Тільки щодо змісту цієї автономії поодинокі відомки не могли погодитися: одні хотіли співпраці з англійцями, другі хотіли вигнати європейців з Індії; одні брали за зразок Канаду і полудневу Африку, а другі були більше радикальні. Ганді приніс свою розв'язку цього питання, вивраді більше релігійну як політичну, але в дійсності радикальну як усі інші.

Коли в 1914 р. вибухла світова війна Ганді був ще дуже далекий від думки про якийнебудь бунт. Навпаки, він вибрався до Англії, щоб там сформулювати санітарний корпус на послуги англійцям. У своїх листах „До всіх англійців Індії“ в 1920 р. він пригадував їм це неоднораз: „Дорогі друзі, ніякий англійець ширше не співпрацював з Імперією як я напроти двадцяти дев'яти літ моєї громадянської діяльності. Чотири рази я наражував своє життя для Англії... Аж до 1919 р. я в глибоких переконаннях пропагував співпрацю...“

Він не був одиноким. Ціла Індія задася взятт в 1914 р. за волю і ідеалом і на обіцянки

англійської влади, яка як нагороду показувала їм у близькій будучині автономію. Чим більшою була небезпека і чим більше Англія потребувала поміч, тим більше обіцяла. 2-го квітня 1918 р. видав Льюїс Джордж маніфест до Індії, а воєнна конференція в Делалі проголосила, що незалежність Індії вже близька. Індія постачала Англії 985.000 людей. Індійці принесли величезні жертви і довірливо чекали на нагороду за свою вірність.

Розчарування було велике. Небезпека для Англії скінчилася, заключено перемир'я. Тоді англійська влада, не то що забула за свої обіцянки, а навпаки відбрала вірним індійцям ті вольності, які вони мали досі. Державна Законодатна Рада в Делалі, недовіряючи індійцям, рішила за засідання в лютім 1919 р. завести тайну поліцію цензуру. Індій стрепенулися. Почався бунт, його організатором став Ганді. Початок цього руху можна датувати днем 28. лютого 1919 р., хоча Ганді став на чолі цього руху аж у серні 1920 р. після смерті Бал Гонгора Тіляка, дотеперішнього провідника індійських націоналістів. Треба зазначити, що беручи в свої руки провід у боротьбі індійського націоналізму проти англійської влади, Ганді і цим разом зробив це, „щоби відвернути цей рух від усякого насильства“. Ганді і тут, так само як і в часі дальшої своєї діяльності, вище поставив релігію від політики. Він каже Ромел Ролян, „є релігійним з природи, а політиком з konieczности“. Щойно згодом через сам хід подій зміцнюється поволі політичний і практичний характер його діяльності, однак найбільшою основою, до якої завжди звертається його дух є всетаки релігія його народу: індюїзм.

В одній своїй статті пише Ганді:

„Я не можу краще представити своє почуття до індюїзму, як порівнюючи його з тим почуттям, яке маю до своєї жінки. Вона зворушує мене як ніяка інша жінка на світі. Вона не є бже хиб: оскільки сказати, що вона іх має більше, як я іх бачу; але всетаки поміж нами є почуття нерозлучності. Те саме з індюїзмом в усім його хитомі і всіма його обмеженнями. Ніщо не захоплює мене так, як музика Джіти і Рамаани,

тих двох книг індюїзму, щодо яких я мушу похвалитися, що їх знаю... Я знаю дійсні істини, які плямлять великі індійські святощі; але я всетаки люблю їх... Хоч я реформатор ані до дрібниць, але не відкидаю ніякого з істинних пращів індюїзму“.

Якж є ці сутні правди, на які дає свою згоду великий Магатма? Він вичислює їх виразно в одній статті в 6. жовтня 1921 р. Це його „Вірую“.

„1. Я вірю в Вели, в Упанісад, в Пурану і у все те, що розумію під назвою святих індійських книг, отже тимсамим вірю в Аватар і у мандрівку душ.

„2. Я вірю в ріжницю каст, але у розумінні строго ведичнім, а не в теперішнім грубим і низьким.

„3. Я вірю у святість корови, в розумінні багато ширшій, як це загально розуміють.

„4. Я не відкидаю культу ідолів“.

Щодо першої точки пояснює дальше Ганді, що блаженність осягає той, хто дійде до досконалості в непорочності, правді, в самоопануванні і в самовідреченні. Тут віра індійця сходиться з Євангелією. І Ганді має свідомість цього. Одна англійський священик запитує його в 1920 р. яка книжка, з тих, які він читає, зробила на нього найбільше вражіння. Ганді відповів: „Новий Завіт“. Що більше, він признав, що саме „Проповіді на горі“ він завдячує свій принцип „пасивного спротиву“.

— Чи ви не дійшли до нього раніше, читаючи індійські книжки? — спитав його адивованний священик.

— Ні, — заперечив Ганді. — Я знав і подивляв передтим Багавад Джіту. Але це Новий Завіт дав мені півнаці вартість пасивного спротиву. Радість заливала мене, коли я читав його. Багавад Джіта зміцняла ще це вражіння, а „Царство Боже межі нами“ Толстого дало йому тревалу форму“.

Ганді каже ще таке:

„Християнізм є частиною моєї теології. Христос є величавим виявленням Бога. Але не одиноким виявленням. Я не бачу його на самотнім престолі...“

Американці кажуть:

20 лоз, цілий — 40 лоз і відкриває ворота кожному до головної виграші 750 000, 350 000, 250 000, 150 000, 100 000, 50 000, 25 000, 10 000, 5 000 і т. д. і т. д. на загальну суму

Мати шаста в житті — значить користуватися і сприятливою шасною нагодою. Таку нагоду добути майже і бути багатим для емігранта Класна Ласотерія. Дрібна жмута 10 золотих (нім. ласоті: червута — 10 лоз, позолотина — 25 000, 20 000, 15 000, 10 000, 5 000 і т. д. і т. д. на загальну суму

32 МІЛІОНИ ЗОЛОТИХ.

Що другий лос виграє!

грані. Такою конторкою, яка є найбільшою і найшасливішою в країні

так, що кожен хто купує два ласоті, то може майже математичною певністю очікувати виграшу, бо є правдоподібність 1:1. Належить вибрати контору, яка має загально найбільшу суму жи-

„НАДІЯ“, у Львові, при вул. Сикстусській ч. 6.,

передовсім, що довголітній досвід вказує, що грачам цієї контори постійно сприяє небудяке шаста. Від ряду літ виплачує „НАДІЯ“ в кожній без Державної Ласотерії. Консультура „НАДІЯ“ є відома в цілій країні своєю солідністю і точністю в поведінці з клієнтами.

Тягнення І-шої класи відбудеться вже 17. і 19. ц. м.

Тому, що попит на шасні ласоті колекції „НАДІЯ“ є величезний, треба вже нині вислати слідуюче замовлення: Отримати замовлення: по одержанні ласоті садаткою П. К. О., яку прошу дозвучити до ласоті Іма і назвисько: Точна 2061 2-2

Ще раз даймо відповідь!

З приводу відновлення книгарні „Рідної Школи“.

Ставропігія, викидаючи немилосердно із своїх забудовані українські інституції, викинула на брук у грудні минулого року і книгарню „Рідної Школи“. Не помогли ні корисні пропозиції, ні всебічні заходи Головної Управи „Рідної Школи“, щоби тій установі залишити і на дальший час львівський для її книгарні. Наші доморослі „руські“ забажали утворити собі свою „книжну лавочку“, аби тим краще ширити роздор і деморалізацію поміж нашим народом. І нині в львівському колишньої книгарні „Рідної Школи“ урядує вже російська книгарня „Саво“, новий розсадник москафільської отруї і деморалізації.

Наше громадянство болюче відчуло втрату своєї культурної станиці. Зі всіх сторін піднялися домагання, аби Головна Рада „Рідної Школи“ постаралася відкрити нову книгарню. Домагання ці були цілковито оправдані і слушні. Книгарня „Рідної Школи“ сповняла 10 літ ролю поважного чинника в поширенні української культури через коопортажу нашого друкованого слова. Найкращим доказом живучості книгарні є факт, що ніколи не стояла вона порожня, що відвідували її численні гості зі всіх кутів нашої суспільності. А вже дуже широкою популярністю тішилася ця книгарня серед доколяччих селян, які по найбільшій частині тут заспокоювали свою жажду знання. І хоча дотеперішня управа книгарні „Р. Ш.“ не провадила поважніших книгарських трансакцій, а задовольнялася дрібною львівською продажою книжок, то всеж таки книгарня оплачувалася і придбала за десять літ свого існування кількадесяттисяч майно в товарах. У прикрий хвилі грошевого „передніку“ приходила книгарня „Рідної Школи“ все з матеріальною підмогою.

З другої сторони не можна собі уявити правдивої діяльності „Рідної Школи“ без своєї книгарні. Досить пригадати собі, що ця наша найвища шкільна магістратура провадить власне видавництво шкільних книжок та лектури, принарожденної до кожного віку шкільної молоді. Ясно, що свої видання може „Р. Ш.“ обслуговувати краще через свою книгарню. Дальше треба здати собі справу з того, що в школах „Р. Школи“ виховується понад 10.000-на армія нашої молоді, яка потребує шкільних книжок, лектури, шкільного виховання і т. п., тому нема сумніву, що для „Рідної Школи“ є своя книгарня просто konieczна.

Головна Управа „Рідної Школи“ здавала собі з цього справу і тому старалася придбати конче відповідні приміщення для книгарні. Старання ці були спочатку безуспішні з причини надмірно високих грошових вимог власників за відступлення крамничного льокалу. Тепер ця трудність усунена. Головна Управа „Рідної Школи“ набула для своєї книгарні гарний льокал в домі Народної Гостиниці при вул. Сикстусській ч. 20.

При цій нагоді слід підкреснути велике розуміння справи управи Народної Гостиниці, яка, маючи для винятку цього льокалу коженшій умовини, зрозуміла значіння „Рідної Школи“ та рішила віддати льокал для її життєво важливого чинища.

На дніх отворено вже наново книгарню „Рідної Школи“. А має вона на своєму складі не тільки шкільні підручники і всякого роду книжки, але торгує також шкільним приладдям та мистецькими виробами. Обслугою в точній виконання замовлень управа книгарні буде старатися стати на висоті сучасної книгарської техніки.

„Рідна Школа“ зробила своє. Тепер черга на наше громадянство. Даймо відправу москафільському визиску і лідом! Підтримуємо

нововідкрити книгарню „Рідної Школи“, купуймо і замовляймо книжки та всякі шкільні прибори в цій книгарні, бо цим дамо рівночасно доказ, що розуміємо вагу і значіння такої національної установи, як „Рідна Школа“. Памятаймо, що купуючи в книгарні „Рідної Школи“, докладаємо пекло до розбудови цієї інституції!

Тиждень Емігранта.

В дніх між 8. і 16. червня ц. р. має відбутися на терені цілого нашого краю тиждень, присвячений еміграційним справам. Об'єднані еміграційні товариства, між ними Товариство Опіки над Українськими Емігрантами а також різні суспільні й освітні установи покликали до життя окремий комітет, що має за ціль переведення цілої імпрези в життя. З української сторони до цього комітету входять у почесному характері митрополит Шентницький, у діловому характері президент Товариства Опіки над Українськими Емігрантами дир. М. Залчківський і секретар цього товариства д-р В. Константинович.

Завданням Тижня Емігранта є повести пропаганду серед найширших кол населення з напрямку освідомлення про еміграцію, про суспільну опіку над емігрантами та про потребу помочі для будови початого вже Еміграційного Дому у Львові як і еміграційних захистів у Станиславові і Тернополі. Цю пропаганду комітет задумує повести при помочі викладів, кінових вистав, видання брошур і лекцій.

Щоби освідомити ширший загаль українського громадянства про цілі того Тижня, в дні 12. ц. м. президія Товариства Опіки над Українськими Емігрантами скликала у Львові конференцію, на яку запрошено представників українських культурних і економічних установ та представників української преси. В конференції взяли участь представники товариства „Просвіти“, „Сільського Господаря“, „Ревізіонного Союзу Українських Кооперативів“, Товариства „Дністер“, „Робітничої Громади“ і української преси: „Діла“, „Свобода“, „Нового Часу“, „Нової Зорі“, „Правди“, „Господарсько-кооперативного Часопису“, „Українського Емігранта“, „Професійного Вістника“ та інших.

Конференція відкрила і проводила її дир. М. Залчківський. Основний реферат про еміграцію, зокрема про українську еміграцію в минулому і теперішньому, про труднощі, які українська еміграція стічає, про завдання Товариства Опіки над Українськими Емігрантами і про цілі Тижня Емігранта, вголосив секретар Товариства д-р В. Константинович. По рефераті відбулася обширна дискусія, в якій забирало голос багато з учасників.

Конференція признала доцільність акції Товариства Опіки над Українськими Емігрантами з нагоди проведеного Тижня Емігранта, щоби до цієї акції притягнути українську культурну і економічну установи та українську пресу, виходячи з вваження, що еміграція повинна знаходитися під контролею самої суспільності і що емігрант повинен знаходити все поміч і опіку, коли примушений гіркою долею виїхати рідний край. Тієї справи у нас присвячується, на загаль, мало уваги і тому українські емігранти наражені часто на дімаючі шкоди. До цієї помочі й опіки покликане в першій мірі Товариство Опіки над Українськими Емігрантами, котрого працю повинна зрозуміти ціла суспільність і по змозі її помагати.

Конгрес II. Інтернаціоналу.

Виконавчий Комітет II. соціалістичного Інтернаціоналу ухвалив скликати в місяці липні конгрес соціалістичних партій цього Інтернаціоналу. Конгрес відбудеться у Відні.

Відгуки дня.

Харківські радіопрограми.

Ріжні є радіопрограми. А щоби не було діри в них, то ще в радіопрограми близьконицька, надавана в нагазній столиці української України. Ріжні радіостанції ріжні про себе дають знати: мадярська підбадьорює чардшем, німецька розманіжує вальсом, польська розрухає мазуром, румунська виколісує дойною... Чимже цікавить світ українська станція? Козачком? Метелицею? Думами? Загалом прекрасними піснями? Отже ні!...

Все це є друго-, третьо-, а навіть під-рядне. Танок чи пісню можна почути і без радіа. Тільки заїхати в якебудь українське село а там танці і пісні аж реї. Але того, що в харківських радіопрограмах на собі не почуєш. А яке цікаве воно! Уявлю собі, як щого всього слухають по сель-будах, воян-клубах і інших роб-факах. А хочби в чужині? Злапять Харків і цілий пере-міняється в слух...

Наприклад: Шонерський мітинг до 1. травня, Антирелігійний концерт та журнал „Безвірник“.

Потім дещо з української музики: „Мясоматівка“ з участю симфонічного ансамблю, єврейський концерт, „Броневосец Ля-тьомкія“ — радіо-фільм.

Потім трохи сентиментальних міркувань: Підсумки колгоспного сіву, Година козективіста, Виконання промфінплану в галузі машинобудівництва.

А накінець дітям до сну: „Година комсомолу, антирелігійний мітинг і єврейська газета „Радіостері“.

Буває часом, що ці всі мітинги, години, курси та промови перелітують і нашим козачком, але це не завжди часто, бо українці не можна проводити насильним способом. Знають це керівники харківської радіостанції і тому так везли підходять до українізації болячий. Вони як стопроцентно українці найбільше відчувать що можна, а що ні.

Десь недавно чув я закид, що в харківській радіостанції працюють самі жида і москалі. Я роздобув собі „програму пересилань“ і бачу, що закид безпідставний. Між режисерами і виконавцями переважають українці, а принаймні люди з українськими назвищами. От зовсім наприклад: Розенштейн, Полфьоров, Шеїн, Пушкарьова, Журавльов, Шігарьов чи не звучить воно по нашому?! Коли в фейлетоні ні, то через радіо напевно!

Не можна заперечити, що харківська радіостанція багато поліпшила свої програми, коли використала всі питомості радянського життя і побуту. Ажже досі не ніхто не догадувався пустити на радіо хор воянів із Соловєвських Островів, чи революційний концерт при нагоді „добровільної“ колективізації. Українська колонія на Соловках певно має ліпші сопрани (там тонко співають!) як колонія у Києві чи Харкові, а милозвучність більшовицьких революційів слава на цілий світ.

Ручу, що тоді при харківських програмах ніхто не дрімав би.

Галактіон Чіпка.

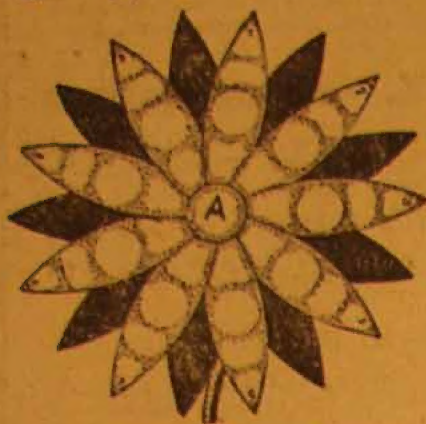
Революційна відозва до гіндусів.

Аббас Тіаблазі видав відозву до цілої гіндуської нації, в якій говорить: За один місяць Гандіні владось збудити в серці цілого народу туго за незалежністю. Арештування Гандіні, які інші насильства не зможуть зладати незвольного руху. В Індії не буде спокою, доки вона не стане незалежною державою.

За зневагу Гінденбурга.

В берлінських суді відбудеться розправа проти посла д-ра Гебеля, який у двох статтях в газеті „Антріф“ членяв Гінденбурга.

Конкурс фірми „Fascinata“.

Повнення. У всіх підписках квіту вписати до-
мамо в сіві о поданні значині, в польській мові. Буква
„А“ в осередку спізна для усіх сів. Букви в колісках
дають розв'язку.

1) Жіноче (як 2) Місто в Чехях. 3) Ріка в Поль-
щі. 4) Іванче слухинське. 5) Іванче почот. 6) Водо-
злив. 7) Іванче холоніа. 8) Часті шруби. 9) Іванче
хоругви. (1—9 по польськи).

Межі особами надсилаючими правильну розв'язку
будуть роздосовані сідуючі премії: 1) Швейцарський
патефон. 2) Фотографічний апарат. 3) Манікюр. 4) Люк-
сусова касета з туалетними приборами. 5) Золоте перо
з касетні фірми Montblanc і крім цього 30 дальших
премій (гарних касет) з косметичними приборами
FASCINATA. — Розв'язки треба присилати разом з по-
рожненим луделочком (опакунням) в поодинокій туби
креду „FASCINATA“ до фабрики косметичних виробів
„FASCINATA“, Краків, вул. Гертруди ч. 6. W. N. —
Кожний надсилаючий розв'язку, одержить ДАРОМ без
огляду на вислід асосування один комплект пробір ви-
робу FASCINATA. У дні 21. мая відбудеться в присут-
ності нотаря асосування премій, якого виследи будуть
оголошені для 30 мая н. р. 1907 3—4

Перед волинським судом.

Замітки з приводу карної розправи в Рівному.

Як нашим читачам уже відомо, відбулася пер-
ша розправа в Рівному в днях 25., 26. і 27.
квітня д. р. карна розправа проти 6. посла Лав-
рентія Серветника, Стефана Семенюка, Івана Го-
ристюка, Омеліна Драчука, Харитона Зиничука
і Бориса Бабія, всіх обвинувачених за провини з
арт. 262. III., 142. I. і 129. 6. рос. карного кодексу.
Провини з арт. 262. III. к. к. мали по думці акту
обвинувачення допуститися обвинувачені в той
спосіб, що в дні 11. березня 1930 р., в часі свя-
точної академії в честь Шевченка, криками, га-
мором, стуканням ногами, свистами та в інший
спосіб спричинили перервання цієї академії, чим
нібито допустились порушення публичного спо-
кою. Крім цього С. Семенюк і Л. Серветник були
обвинувачені в тому, що після перервання акаде-
мії ставили чинний оір поліції та допустились
актів насильства („гвалту“) на поліційних фун-
кціонерах, які, опорожнивши салю, Семенюка і
Серветника приварштували. Врешті Користюк,
Драчук і Зиничук мали допуститися провини
підбурювання до ненависті поміж українським і
польським населенням (арт. 51. і 129. 6. к. к.) та-
ким чином, що коли хор на сцені заспівав поль-
ський гімн „Ще Польска“, то вони почали ту-
пати ногами, свистати і кричати: „нехай згине“.

Обвинувачених боролили адвокати: д-р Воло-
димир Загайкевич, д-р Дмитро Малика і адвокат
з Рівного д-р М. Вагриявський. В неділю в год.
11.30 вночі, по цілих трьох днях розправи, про-
токолний суд вирок того змісту: 6. посла Л. Сер-
ветника і Бориса Бабія ув'язнено варті. Сте-
фана Семенюка звільнено від провини арт. 262.
III. к. к., а признано винним опору і публичного
насилства на функціонерах поліції (арт. 142. I.
к. к.) і засуджено на 3 місяці варті. Обвинуваче-
ного Івана Гористюка признано винним про-
вини з § 129. 6. к. к., а звільнено від провини з
арт. 262. III. к. к. й засуджено на 6 місяців варті.
Обвинувачених Драчука і Зиничука увіль-
нено від обвинівлення в провині з арт. 262. III. к. к., а
признано винними провини з арт. 129. III. к. к. і
засуджено кожного на 2 місяці варті. Наложен-
ня кар не завішено. Проти засуду оборона зго-
досилала відклики.

Ціла розправа виявила стільки цікавих і ха-
рактеристичних моментів, що боля над декотри-
ми годі перейти до днешнього порядку. Полишає-
мо на боці зовнішні обставини процесу, як над-
вичайне обостерення заінтересування ним у ці-
лому місті, велику свідальність поліційних фун-
кціонерів на вулиці біля суд. будинку та в самому
будинку і на сцені розправ. Полишаємо на боці бо-
ротьби оборони на права української мови, бо суд
не допустив навіть ставлення оборонцями до
свідків-поліційців питань в українській мові. А ко-
ли оборонці д-р Загайкевич і д-р Малика проти
того запропестували, вокалюючись на арт. 4.
закону про мову в судах, суд ухвалив
і запропестував формальну постанову, якою
засадив що оборонцям вільно до свідків, які не

є українцями, ставити питання тільки в поль-
ській мові. Полишаємо відійти на боці й те, що
зараз на початку розправи д-р В. Загайкевич по-
ставив основну умову внесення на вилу-
чення в цій справі цього повітового і окр. судів
у Рівному, якому те внесення суд відмовив. За-
держимось тільки на кількох моментах.

Перш за все найхарактеристичнішим момен-
том був факт, що донесення поліційного слідчого
відділу в Рівнім та акт обвинувачення обвину-
чували в арт. 262. III. к. к. також ще в сегомо
громадянина, Стефана Воронюка. Його обвинува-
чення слідувало на підставі візана поліційного
агента Грушевського, який в приговорі дохо-
дженні у спосіб рішення і без якихнебудь сумні-
вів обтяжи Воронюка, зазначаючи йому крики,
гало, тупання ногами і т. д. в часі академії. А
тимчасом виявилось, що Стефана Воронюка в
критичному дні не-то на Шевченківській акаде-
мії, але взагалі в Рівнім воєсім не було, бо він
служить при війську в зовсім іншій місцевості.
Факт цей признав при розправі сам прокуратор,
домагаючись винувачення справи Воронюка до о-
кремаго поступовання і суд цю справу, не аважа-
ючи на спротив оборони, вилучив.

Другим цікавим моментом є ствердження
при розправі факт, що перші поліційні донесення,
а після того і слідчий відділ добачували провини
з арт. 262. III. і з арт. 51. 129. I. к. к. вже в самім
співанні українського гімну „Ще не змерла“,
чим притусено спів-гімну польського. Щойно в
часі дальших карних доходжень створено твер-
дження про крики, гамір і свисти, які мали ви-
повнити предмету суть арт. 262. III. к. к. Та роз-
права виказала щось інше. Дирекція української

Закінчення евхаристичного конгресу.

Дня 13. д. м. евхаристичний конгрес у Кар-
патіні закінчився величавою процесією, в якій
взяло участь 100.000 осіб.

Гаймвер за фашизмом.

На святі 10-літніх роковин гаймвери в Іс-
бруку, провідник цієї організації Штадель виго-
лосив промову, в якій доказував, що держава мо-
же бути сильною тільки тоді, коли буде зоргані-
зована на підставі станового принципу і заліка-
дує партійну боротьбу та як фашизм. Гаймвера
ставити собі за мету поборювати марксизм, скрі-
пити армію і перетворити Австрію в корпоратив-
ну державу.

Повстанці окружили Пешавар.

Із приватних вісток виходить, що Пешавар
окружили збунтовані верховинці. У відозвах, що
поширюються серед племені Тюрнааджа, сказа-
но, що повстанці мають скоростріли, а навіть
літаки.

Перед виборами делегатів на конгрес компартії.

„Комуніст“ повідомляє, що в ціліх Рад. Укра-
їні відбуваються конференції ком. організацій
задля виборів делегатів на конгрес партії. Голова
центр. контрольної комісії Затонський сказав, що
ключем приговорних праць до конгресу в усуну-
ти з партії опозиційні елементи. „Треба — за-
явив він — очистити партію з неоправаних опо-
зиціоністів, що розкладають і деморалізують
парт. організації. Із слів Затонського виходить,
що опозиція проти Сталіна далі веде завзяту
боротьбу

Вбивство команданта полку більш. стрільців.

У Москві згинув серед загадочних обставин
командант І. полку стрільців Рогачов. „Веч.
Москва“ твердить, що його вбив припадково то-
вариш, маніпулюючи револьвером. Рогачов був
одним із вірних Сталінові командантів москов-
ської пролетарської дивізії, що є найпевнішим
відділом більш. армії та сповняє вагатову службу
в Москві.

Ревізія бібліотек у СРСР.

Шекспір на індексі.

„Вечерная Москва“ повідомляє, що центр.
комітет компартії ухвалив перевести ревізію бі-
бліотек у СРСР. Мають усунути авторів, що не
відповідають комуністичній ідеології та справ-
дити політичні погляди урядовців бібліотек. Ви-
дали інструкцію із вказівками, які творці треба
усунути. На індексі напшлося чимало російських
класиків і тужих письменників. м. ін. Шекспір

гімназії, яка влаштувала академію, поставила
у відомленні до Кураторії як останню точку від-
сіпання уперді польського, а відтак українсько-
го гімну. В друкованих програмках було зазна-
чене відсіпання одного тільки гімну. Та коли
гімназійний хор на сцені заігнотував „Ще Поль-
ска не згине“, понеслось у ціліх салі в партері
і на галерії могутнє „Ще не змерла Україна“,
іним рік-річно в Рівному, як арештою всьди,
українське громадянство все кличуть Тарасові по-
минки. Сконструювали сильно присутній на а-
кадемії як гість місцевий староста, а коли дійшло
до слів „згинуть наші вороженьки“, він почав
кричати піднесеним голосом: „Шше-шше, шше-
шше“ і вярдив опушення на сцені заваївся. А
коли зазасіло пригашене в часі виконування
поодиноким точок програми світло на салі, поча-
лось урядування поліції. Около 30 заприсяжених
свідків, лізавочи про різні епізоди цього уряду-
вання, ствердило, що після придержання посла
Серветника староста кричав: „Візь того драпа“!
Один із свідків візнав, що чув, як староста кри-
чав: „Візь того драпа в земби“. Пос. Серветник
звернувся до старости, аби йому було дозволено
відпровадити малі діти домів. Староста на це не
згодився, зазначаючи, що його дітми заопікуєть-
ся поліція. Стверджено, що з уст функціонерів
поліції падали оклики: „Візь Іх, добже їм даць“.
Падали й оклики: „Пальце в лоб і до каси хо-
рих!“. Поодинокі свідки ствердили, що люде
стягано зі сходів, шарпано й бито. Один свідок
візнав, що бачив, як один „панок“ ударив якогось
маленького хлопця пальцею, коли цей хлопчина
відлізався до свідка. Той самий свідок бачив, як
інший „панок“ заблизнявся до двох селян, що їм
бульки й ударив їх пальцею по руках, договорюю-
чи: „Я вам покаже, як се є“. При тому, як цей
цивільний „панок“ ударив хлопця, а інший двох
селян, була близько умундурована поліція і ба-
чила ті побой. Стверджено, як два цивільні „пан-
ки“ шарпали Семенюка та як один умундурова-
ний поліцай бив посла Серветника так, що йому
аж капелух упав на землю. Серветника заковано
ланцюжком за одну руку і так його ведено на по-
ліцію. Від закування ланцюжком мав Серветник
окалічення на руці. Візнавали ще свідки, як у-
брані по селянськи функціонери поліції показу-
вали на галерії, кого арештувати і поліція влаза-
них аараз випроваджувала. На салі лунали полі-
ційські свистки. Один свідок візнав, що бачив,
як Семенюка штовхали функц. поліції, хоча він
просив, аби його не штовхали, бо буде сам їти. За-
суд Гористюка слідував на основі візанаь одино-
кого свідка, функц. поліції, який твердив, що ко-
ли тільки заігнотувано „Ще Польска“, то Горис-
тюк вискочив на залку на галерії, де сидів, і
крикнув дуже сильним голосом на всю салю:
„Нехай згине!“ Ці слова, по думці візанаь свідка,
мали відноситись до слів „Ще Польска“. Присуд
свій опер суд на візаннях цього одногого свід-
ка, хоча заходили великі суперечности між його
візаннями при розправі і в приговорних дохо-
дженнях та хоч більше як 40 свідків (а між ними
і бурмістр міста й антикар і сам староста) його
мнимо піднесеним голосом на всю салю висказа-
них слів „нехай згине“ не чули, а яких 20 свідків
(між ними трьох найбільших безпосередніх су-
сідів Гористюка на галерії) виключили, аби Го-
ристюк ті слова сказав, бо вони мусіли ті слова
чути.

Позатим суд ухилив цілу нваку зашити обо-
рони, які мали за мету висвітлити поступовання
поліції. Як у всяких поліційних процесях, так і
в цій справі відіграли роль в поліційних рапор-
тах доноси неазваних поліційних конфідентів
про підготування „антиантвостової демонстрації“
обвинуваченими. Суд ухиливав навіть запити, в
яких оборона домагалась подати їй, яке конкрет-
не ділення і які позитивні чинности конфідентів
обвинуваченим закидали. Ціла концепція полі-
ційних доносів і прокуратура домагались ви-
казати, що цілі маси селян не прийшли на Шевч.
роковини з власної волі, але заігнотані й намов-
лені до протидержавної демонстрації обвинува-
ченими та Пластом і тими, що устроїли нараду ко-
операторів. І варто було почути чудові, повні
глибокої національної свідомости візання селян,
коли на допити прокуратора візнавали, що як
кожного року, так і цим разом ішли поклонитись
пам'яті Шевченка і кожний за власні гроші ку-
пував білет вступу. — „Я не дістаю уже білету
на галерку, але я не шкодував грошей і купив
собі білет до льожи“ — так візнавав один світок
селянин. Взагалі слід в найбільшим натиском
підчеркнути достойне поведіння свідків селян
ріжних міських верств, муштин та жіноцтва, які з
великою інтелігенцією і розвагою складали свої
візання виключно в українській мові і в тіжже
українській мові складали присягу, хоча суддя
перші слова присяги задавав і свідкам украї-
нської народности в польській мові.

При кінці зазначимо, що достойно й совісно
сповняли своє завдання також оборонці, викону-
ючи в повною повсяттю і радісним серцем зовсім
безкорисно свій обов'язок.

ХТО з Вп. Передплатників „Діла“ на дні 15. червня ц. р. не буде мати заплаченої передплати по кінець червня ц. р., безумовно не буде міг брати участі в льосуванні нагород. Всіх нагород є 23, а саме 1 б бібліотека вартості 100 ам. дол., 2 бібліотеки вартості по 50 ам. дол., 10 бібліотек вартості по 10 ам. дол. і 10 бібліотек вартості по 5 ам. дол. Хто з нагороджених Передплатників не схотів би бібліотеки, одержить рівновартість в готівці.

Засідання сойму 25. травня.

Варшавська преса одержала із закордонну вістку, що польський сойм збереться 25. травня. Вістка ця ґрунтується на розмові, яку мав мін. Залеський в Женеві з німецьким мін. закорд. справ Куріюсом. Вони обговорили справи польсько-німецьких госп. умов і при тій нагоді мін. Залеський подав мін. Куріюсові речення засідання польського сойму.

Польські кола, близькі до урядового табору, зазначають, що на недавній конференції рішучих чинників устійнено, що наслід. сесія сойму відбудеться. Пригадують, що марш. Пілсудський сказав, що не має нічого проти наслід. сесії парламенту. Рівночасно ті кола звертають увагу, що нормальна праця можлива лише тоді, коли вона буде річева. Вишування політики до сойму вносять лише йому праці, для яких передбачена наслід. сесія. Пригадують, що в петиції Центроліву до президента держави 95% і присвячено господарським справам, а майже цюсміч оставлено на боці політ. справи.

Прем. Славек у марш. Пілсудського.

Дня 14. травня був прем. Славек на довгий відпочинок у марш. Пілсудського. Конференції тій приписують важке значіння в зв'язку з надходячими подіями в Польщі.

Ліга Націй.

На засіданні Ліги Націй дня 14. травня голова югосл. міністр Марінович присвятив згадку пам'яті помершого Нансена. Відбувалися теж приватні розмови присутніх міністрів закорд. справ. Бріан стрінувся з Грандім. До тієї стрічі приважують велику вагу. Весняна сесія Ліги Націй закінчиться в четвер 15. травня.

Італійсько-німецький союз проти Франції та Польщі?

„Ер Нувель“ наважуючи до промови Мусоліні в Тоскані, каже, що Мусоліні є паном положення в Італії. Вистарити одно його потягнення пером, щоб викликати катастрофу. Ціла Європа повинна звернути увагу на те, що діється в Італії. Фашизм є небезпечкою не лише для н. політики Італії, а й цілого евр. мира. „Арб. Цтр.“ доказує, що політ. розвиток Європи йде в напрямі зближення Італії та Німеччини проти Франції, Польщі й Малої Антанти. М. і. Італія старається відтягнути Румунію від Малої Антанти.

Арештували виконавців нападу на Девея.

З Бухарешту прийшла вістка, що вночі 13. травня поліція арештувала виконавців нападу на Девея, Шембекову і пос. Давілу. Є це п'ять диганів із околиць Бухарешту. Їм закидають ще й інші менші та більші проступки. Ограблені предмети та дорожніности вже віднайшли.

Відчит Шварцбарда не відбудеться.

Аг. АТЕ повідомляє з Ковна: Віддання заповіданий відчит убийника отамана Петлюри, Шварцбарда, не відбудеться. Президія литовсько-українського товариства просила владу заборонити відчит.

Сталін під охороною спец. сторожі.

Париський часопис „Дні“ (орган Керенсько-го) повідомляє, що з причини загострення внутр. боротьби в ком. партії утворили спец. відділ для охорони Сталіна. Сталін ніде не показується без тієї сторожі, вона не кидає його ні на крок. Навіть на засідання політбюро приходить із тією сторожею. Сталін видав приказ, щоб у представників влади, які приходять до нього на конференції, переводили репліки та щоб відбирати в них зброю. Сам Сталін не розстається зі зброєю. Не їсть нічого й не п'є, поки не спробує того спец. лікар грузин. Причиною тієї обережності є загадочна смерть одного зі Сталінових секретарів. Близькі до Сталіна люди не скривають, що колиб опозиції вдалося здобути більшість на конгресі компартії, конгрес розженуть. Сталін розлише нові вибори делегатів і складе новий конгрес.

Помер Влад. Оркан.

Вночі 14. травня помер у Кракові відомий польський письменник Владислав Оркан. Смерть застала письменника в хаті Пятліської, дочки Марії Конопницької, куди приїхав тому кілька тижнів із жінкою.

Арештування підозрілих у вломі в воєвідстві.

У зв'язку з крадіжкою 20 тис. зол. у львівському воєвідстві поліція приарештувала 12 львівських юнаків злодій. Їх підозрюють в згаданій крадіжці.

Зі шкільного законодавства.

З різних сторін краю доходять вісти, що численних українських учителів переносять без ніякої причини в далекі польські сторони. Це роблять на основі § 58, який дозволяє шкільній владі переносити учителів „для добра школи“. Певно, що та постанова закону мала на думці такі випадки, коли якийсь учитель став своїм поведінням у даній місцевості опирали неможливий. Але у нас інтерпретується ця постанова цілком інакше. Бож власне найкращі учителі, в яких населення вповні вдоволені і яких для добра школи належало би там задержати, а то й відзначити, переносять без ніякої рації за кару. А діється це звичайно на власний донос підлеглих одиниць, зложених на поліції та передаваних звітам як достовірні і автентичні факти вищій владі до дальшого урядування. Очевидно, що таке поступовання походить на кпини з даного закону і виглядає на грубе скривлення інтенції законодавців.

Посол Великанович підняв тому разом з іншими послами-учителями заходив в сойм, щоб цей закон відповідно змінити. В часі останньої сесії сойму переведено постанову, що влада має точно означити вину учителя, а учительів прислугув на випадок покривдження правою відзиву до вищої інстанції. Така ухвала напала вже у соймі і потребує для своєї правосильності ще тільки потвердження сенату. Треба сподіватись, що справа ляде потрібне закінчення вже на найближчій сесії сенату. Можливо, що послам владі ще не провести повелю, щоб заповні вже криядячі присуди могли бути зревідовані. Тоді може припиниться та самоваля, що напому учительству так діяючи дошкучувала.

Педагог.

НОВИНКИ

— Дискусія „Сільського Господаря“ на господарські теми. З нагоди свята „Сільського Господаря“ в краю влаштував Краєве Т-во Господарське „Сільський Господар“ у Львові дискусію на тему: „Українське село під теперішню хвилю“. Дискусію започаткує реферат посла Остапа Луцького. Дискусійне засідання відбудеться дня 24. травня в 11. год. перед полуднем у залі „Української Бесіди“, вул. Рутовського 22. Просимо всіх голів наших філій, секретарів, агрономів, сенаторів, послів та економістів, а зокрема наших хліборобів взяти участь у цих нарадах, які вкажуть нові шляхи для піднесення нашого села з господарської руїни. За Головну Рад Т-ва „Сільський Господар“ о. Тит Войнаровський, голова; інж. Андр. Палій, секретар.

— Признання для наших мистців. У „Дзєнніку Львівським“ з 15. п. м. находимо статтю д-ра Юрія Кудьмичського про „Три виставки в міських музеї артистичного промислу“. На першому місці критик пише про „Виставку слов'янських екслібрисів“. Варто із цієї статті навести таке місце: „Коли річ іде про мистецький рівень, то слід ствердити, що перша нагорода належить безапеляційно українським габлятам. Низка експонатів, як з Рад. України так і з Галицької, вражали своєю новітньою високою культурою і фінезією. З галицьких графік на першому місці відзначився П. Ковжун, який у цій ділянці є мистцем дуже високої міри“. Слід додати, що цей осуд є однозгідний з голосами і в інших львівських органах, таких як „Хвіла“, де писав критик А. Лятербах і навіть зі „Слов. Польським“, де проф. Козіцький підкреслював наскрізь модерний характер у графік наших мистців, згадуючи зокрема П. Ковжуна і П. Холодного.

— З Вишого Музичного Інституту ім. Лисенка. В понеділок 19. травня в 7. год. вечором відбудеться в селі Лисенка, календарний співний

Навіть...
коли хмарно...

... новою камерою „Hawk-Eye Kodak“ з світосильним об'єктивом (приміром анастигматом f. 6, 3) освітлює місця, які Вас самі забуваєте.

Коли навіть передати зняти „Kodak“ спеціально Вас не притягає, тепер напевно скажете: Це просто подиву гідне, що тепер можна освітлювати камерою як 100 зол.

Навіть коли Ви ніколи самі не робили фотографічних знімків, напругі кілька класів навчаться знімати новою „Hawk-Eye Kodak“ так як кожного іншого „Kodak“.

Пам'ятайте завжди про свою камеру „KODAK“

з анастигматом f. 6, 3, за 100 зол.

У кожній близькій складі фотографічного приладдя найдете „Kodak“, які відповідають всім забажанам, кожному бюджетові в ціні від 33— зол.

Kodak Sp. з обмеж. відповід. Варшава, 2081, площа Наполеона ч. 3. 1—1

попис елевів філіальних інститутів, у якого програму увійдуть продукції елевів з Дрогобича, Стрия, Перемишля, Коломиї і деякі сольові й ансамблеві продукції елевів центрального (львівського) Інституту. Програми при наступі.

— Ювілей Бережан і українці. Пишуть нам з Бережан: Українське громадянство міста Бережан, згуртоване в місцевих установах, рішило не брати участі у святкуванні ювілею 400-тти існування м. Бережан.

— На розбудову Нац. Музею вплатили: дол. 100 — Об'єднання; по 50 зол.: Петро Луць і А. Салая; 40 зол. учениці III. сем. у Львові в концерту Шевченка; по 20 зол.: дир. М. Мороз і О. Бурчинський; 13 зол. д-р І. Партицький; по 10 зол.: оо. І. Бобикевич, І. Прохор, І. Титар, А. Малицький, пл. Д. Кореняч, С. Матієва, І. Лещинський, Р. і С. Шкарповичі, д-р М. Шухевич і В. Паславський; 8 зол.: Я. Пендюк; 6 зол.: о. В. Левицький; по 5 зол.: оо. А. Малиновський, П. Слободян, І. Крайчик, М. Купчині, парохія Бряза, пл. П. Волний, М. Генік-Березовський, інж. В. Дутка, суддя Т. Карачевський і інж. Р. Грицай; 250 зол.: о. С. Біліньський.

— Страшний прояв економічної кризи. Останній випуск „Відомості Статистичних“ приносить низку дат, які свідчать про зріст економічної кризи в Польщі асупереч усім заявам і деклараціям різних офіційних достовірників. І так у рубриці „Робітники, працюючі при продукції“ читаємо, що в березні 1928 р. працювало 498.000, в березні слідуючого року 500.000, а в березні 1930 р. лише 418.000. Безробітних у польському промислі було в березні 1928 р. 62.000, у слідуючому році 57.000, а тепер 121.000. У текстильному промислі число робітників впало протягом останнього року з 176.000 на 126.000. В 1928 р. у промислі (загалом) лише 6.000 робітників працювало в тиждень по 3 дні, ним — 36.000, з чого у самому текстильному промислі — 29.000. Стан замовлень закваліфікованих в офіційній статистиці, як „злий“. Незначну поправку вказують лише рафінерії нафти, фабрики паперу, гарбарні і бровари. Що торкається протестованих акселів, то березень 1930 р. побив рекорд. Запротестовано 529.000 акселів на суму 131 мільонів золотих! Курс стабілізаційної позички впав до дня 26. квітня до 85.25.

— Михайло Голинський на сцені львівської опери. В середу 21. травня ц. р. виступити гостинно на сцені львівського Міського Театру відомий наш співак, драматичний (героїчний) тенор, Михайло Голинський в опері Пуччіні „Тоска“, де співатиме партію Кавардоссі.

— Зід духовенства тернопільського протопресвітерату. З Тернопільщини дістаємо таке письмо: Дня 20. ц. м. в год. 10. передполуднем в селі „Мішанського Брацтва“ в Тернополі розпочинається зід духовенства тернопільського протопресвітерату в справі економічного положення духовенства „С. Комітет“.

— Селяни зі Сеньковець перед судом. Другого дня розправи проти братів Гидеція із Сеньковець, пов. Ратна Руска, яких обвинувачують у вбивстві Юрка Задорожного, зізнавалися свідки. Свідок Корницький твердить, що боротьба між старими і молодими селянами в Сеньківцях мала економічний, а не політичний підклад. Обвинувачені твердять, що у вбивстві поліпшити били їх, але командант станиці поліції в Гіні Козачек, заперечує. Присяда правдоподібно заведе ватра.

— Поліція пробитий багнетом. Іван Дмитрович з Кудьпаркова, напав на постерукового Володимира Лушкевича із Винників і пробив його багнетом за те, що Лушкевич арештував його брата, Івана Дмитровича арештовано.

3 театру.

Великий Миський Театр: „Дім жінок“, п'єса на 3 дії Софії Надковської. (Гост. виступи „Польського Театру“ з Варшави).

Відома польська повістярка С. Надковська — одна із найчільніших постатей у сучасній польській літературі — написала свою першу п'єсу. Вибрала до цього одну з найближчих форм: з одного боку пішла за Чехівським театром, що залюбки малює сіре життя без подій, з другого боку пішла на французький експеримент — написала п'єсу з самими жінками.

Невідомо, що уявляла собі більшість публі-

ки, йдучи на п'єсу з таким заголовком. Може, шось дуже, аж занадто париського. Тимчасом цей „дім жінок“ — захистний, старосвітський хутіреш, де три покоління жінок, майже всі вдові, роздумують про свої трагедії і ананкують тині дорогих покійників. Ідея п'єси оригінальна, глибоко передумана: тині найкращих наших споминів про ще незданно люблені істоти перетворюються нежданно під впливом часу. Час має чудодійну прикмету: маємо враження, що не ми старіємось у своїм „я“, а все довкола нас.

„Дім жінок“ малює болочу крізу жіночого серця, яке завдяки великому розчаруванню щодо свого „ідеалу“ мужчини, зазнає великої податі. Наскрізь реалістична п'єса окутана легким серпанком символізму; на тлі цього наскрізь жіночого світа пересуваються тині мужчин; голос мужчини апока сцени є немов останнім покликом до життя наймолодшої зпоміж них, а найбільше „освідомленої“.

Реальні особи могли би розмовляти про ті самі проблеми коротше і менше філософічною термінологією (сцени двох „великих сповідей“ у II-й і III-й дії рішуче за довгі), а навіть могли би і не торкатись цих проблем. Від самої акції ідея виринула би сама і п'єса була би живішою. Хоча гаядач почуває ці технічні хиби п'єси, стегить за акцією зацікавлений. Авторка належить до тих письменників, що справді мають шось сказати, а не завсіди важніше, ніж рутину. М. Р.

3 судової салі.

Правдива чи неправдива версія про одну субсидію?

Українське Народне Мистецтво у Львові, вкляло скарту на п. Михайла Куриленка, директора Гуцульського Мистецтва у Косові, за те, що він мав поширювати у Львові вістку, що У. Н. М. дістало від радянського уряду в Харкові 2.000 доларів.

Дня 13. травня ц. р. відбулася розправа в Повітовім Суді С. П. при вул. Каазмівській ч. 34. Обвинувачений п. Куриленко признав, що поширив таку вістку, але він це робив з патріотичного обов'язку, бо довідався про це від віце-консула Григорієва в Радянському Консулаті у Львові, а поширив вістку таким чином, що нішов перестерегти про це вищу жіночу установу, якою в „Союз Українок“ і посолку Млену Рудницьку. Суд допустив докази з віце-консула п. Григорієва і відложив розправу. У. Н. М. заступив д-р Юнич, субститут д-ра Ганкевича, п. Куриленка д-р К. Павливський, субститут д-ра Старосольського.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 14. травня ц. р.: за масло експортне солоне прима кілограм — 1.00 зол., за масло несолоне бланкове — 1.00 зол. за кілограм; за літру молока 0.29 зол.; за літру сметани 1.60 зол.; за копу яєць 5.90 до 6.00 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр: Четвер, 15. травня, год. 7-30 вечором „Дім жінок“.

П'ятниця, 16. травня, год. 7-30 вечором „Дім жінок“.

Субота, 17. травня, год. 3-30 понед. „Дім жінок“.

Малий Миський Театр: Четвер, 15. травня, год. 7-30 вечором „Пан Тонас“.

П'ятниця, 16. травня, год. 7-30 вечором „Пан Тонас“.

Субота, 17. травня, год. 7-30 вечором „Пан Тонас“.

Кіна.

ЯПОЛЬО: Звукова фільма: „Шалена дівчина“. Ганна Ордовіана у звуковій додатку.

КАСІНО: Любомир Розовський. КОЛЬОСІ: Пат і Патахон як банківці.

КОПЕРНИК: Забуті дні. Союз під-ростків.

ЛЕВ: Отрута любовної спокуси.

ОДЯ: Острів насолоди.

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Спі-веш Бродяка“ (Дж. Гайкерт).

ПАЛАС: Звукова фільма: „Ночі в пус-тині“.

ПАН: Дівча з карузели. Любов у при-роді.

ПАСАЖ: Опір океанів. Американська комедія. Тиждень Метро-Голлівуд-Маєр.

ПРОМІНЬ: Право молодости.

СТИЛЕВ: „Сигнал серед бурі“ і ко-медія.

ФІЛМОМОРГАН: Жінка на місці.

ХІМЕРА: Татоку, я хочу графі!

УТІХА: „Волга, Волга“.

Програма радіо.

Четвер 15. V. 1930.

Львів 11:58 Сигнал часу, гайнал, 12:05 Що повинна знати добра господиня, 12:15 Літня, що нудьгує, 12:40 25-й швей-царський концерт із варшавської філармонії, 14:00—17:45 Перерва, 17:45 Попол. кон-церт із Варшави, 18:15 Веселина, кону-кати, концерт грам. ф. п'єсу, 19:25 Під-галянські балади, 19:35 Веселина, кону-кати, 19:45 Сигнал часу, гайнал, 20:10 Веч. концерт із Кракова (спів, піані-стка, скрипка, фортеп'яно).

П'ятниця 16. V. 1930.

Варшава (14:17) 17:44 Концерт ма-лолітків. Краків (12:58) 12:05 Грамо-фонні плати. Гельсінґфорс (22:13) 19:00 Радіооркестр. Ляйпціг (25:9) 16:30 Сим-фонічний квартет. Лондон (35:3) 19:40 Радіооркестр. Стокгольм (43:6) 18:45 Спів і рецитаті. Рим (44:1) 17:30 Італій-ська й єврейська музика. Ляйпціг (47:3) 15:00 Легка музика. Прага (48:7) 16:30 Кімеральна музика. Брюссель (50:9) 16:15 Радіооркестр і спів. В день (51:3) 17:30 Концерт солістів. Мюнхен (53:3) 17:30 Довідна музика. Будапешт (55:0) 17:00 Музика на гітарі. Ленінград (10:00) Концерт. Харків (13:04) 20:00 Опера музика. Париж (17:25) 13:30 Концерт.

Субота 17. V. 1930.

Варшава (14:17) 12:10 Грамофонні плати. Краків (12:58) 18:00 Богослу-ження в Вильні. Гельсінґфорс (22:13) 17:30 Спів Марти Яльові. Ляйпціг (25:9) 16:30 Концерт. Лондон (35:3) 16:30 Вісьмьох оркестр. Стокгольм (43:6) 15:00 Пісні при акомпаніменті лютні.

Новість для автомобілістів!

ГАРАЖІ „Спортова Палата“

приймають самоходи на гаражування з повною охороною, обслуговування, миття, смаження і підста-вленням возу перед дм. — Згодошення:

„СПОРТОВА ПАЛАТА“

вул. ЗЕЛЕНА ч. 59, телефон 8-71 та фірма

„ПРАГА“ Ягайлонська 7. телеф. 3-05.

2074 1-1

Рим (44:1) 13:30 Радіоквінтет. Ляйпціг (47:3) 13:05 Концерт. Прага (48:7) 16:30 Оркестр. Мільно (50:1) 19:15 Оби-дова музика. Брюссель (50:9) 21:15 Кон-церт. Відень (51:3) 15:30 Капела До-сталя. Мюнхен (53:3) 16:00 Радіогіро. Будапешт (55:0) 19:30 Соцісти. Москва (82:5) 20:00 Артистичний вечір. Ленін-град (10:00) 15:30 Музична аудиторія. Харків (13:04) 20:00 Концерт. Париж (17:25) 23:30 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Український Театр під управою Ів. Когутяка. 2002

Самбір Старий: Четвер 15/5 ц. р. „Те, чого не було“.

П'ятниця 16/5 „Трих гід-тайн“. 2047

На „Рідну Школу“ вложили в воло-тих Ви: Повіт. Союз Кооператив в Боршев 292-80 з чистого виступу. Т. і Ю. Любінці 15 місто квітін на доможину Дорогого Брата б. п. проф. Юліана Стефановича; Товариші шкільної давни Львів 50 місто звінка на могоду б. п. Володимир Рудина, студ. прав; о. А. Онуферко Сладат 5 місто Великодних желян; Михайло Лисенчик, радник Найвищого Суду в Берні 50 м. дол. як 1% місячний даток по 1. VII. 1932 р.; Д-р Михайло Янів в Берні 100 ч. кор. замість квітін на доможину б. п. о. Івана Яворського і б. п. проф. Юліана Стефановича; о. Мит. Кузьницький Ной-ний Санч 27-05 вібралін між весільними гістьми в домі о. Коркова Степана в Лавоїв з нагоди вінчання п. Теодозії Коркові і Степана Варшави; о. Степан Селіштин Ширець 4 замість святочинх желян. Ви. Жертвования складає щир-у подяку Головна Управа.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

НА ПРОДАЖ негайно 7 силь-них, дерев'яних скринь. Відом-ість в Адміністрації „Діло“.

ПОТРЕБУЮ ІНСТРУКТОРА, який при-готовує би мого сина до іспиту у V. кл. гімназійної перед Філіппи. — Згодошення враз з умовами плати: Володимир Гец, Ванюкова, повіт Ліско, почта Гопанка. 2060 3-3

НАВ'ЯЖЕ в ма-тримоніальній цілі в пристійно-му, старшому, господар-ному панно, бага-тий державний уря-дник, кажуть при-стійний. — Згодо-шення зі зниклого спракувати до Адмі-ністрації „Діло“ під „Молодий вдовець 35“. 2082 1-1

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Синіуська ч. 17. II. п. Скарпювання хитаються зубів п'єм-бування й виникання зубів, без болю Штучні зуби в качуку і золоті пізла найновішої системи. Пациєнтів з провін-цій поагоджується в найкоротшому часі П. Т. Урядовим і студентам значна зинж 2073 на. Тел. 65-73. 1-3

ЧЕРЧЕ! Пансион Роксоли-на поручає комфор-тові, соняшні покої в постілю або без. Першорядний харч на десертів маслі.

Ціни від 6-10 зол. від особи. Сезон по-чинається від 1. червня. Скорші згодо-шення приймає Цукорня Стецькова вул. св. Николая 2063 ч. 7. тел. 65-89. 2-2

Загальні Збори

„Міщанського Брацтва“

у Львові відбудуться дня 29. травня 1930 р. у власній доміції при вул. Руський ч. 3/1 в годині 11. рано з та-ким денним порядком:

- 1) Відкриття Загальних Зборів.
 - 2) Відчитання протоколу з попередніх Зборів.
 - 3) Звіт з діяльності Виділу.
 - 4) Разуковий звіт.
 - 5) Звіт Контрольної Комісії з власном на уділення абсолюторії.
 - 6) Вибір Голови, Виділу і Контрольної Комісії.
 - 7) Внески і заплати.
- Якби на означений час не явилось число членів, приписане статуту, тоді в год. 12 відбудуться нові збори з тим самим денним порядком, на який запла-дуть правосильні рішення, без огляду на число призначених членів.
- Львів, дня 14. травня 1930.
- Микола Заячківський, Теодор Голіян голова. 2075 секретар.

КОНКУРС

на посаду учительки руханки (з ішими предметом, з пр. рисунками) від 1. ве-ресня 1930 р. в гуманістичній діл. гімназії в повним правом прикладності Товари-ства „Український Інститут для діла-чат“ в Перемишлі. Виділ рефлектує лиш на кваліфіковані сили. Подання належно удоковані приймає до кінця червня ц. р. Управа діл. гімн. „Українського Інституту для ділачат“ в Перемишлі, вул. Татарська ч. 6. — Виділ. 2076 1-3

Винайму негайно або продам мешкання з 3 кімнат і кухні, будинки господарські в дуже добрій стані, пів морга саду і 4 морга ґрунту чорнозему, все в одній ком-плексі в Токучій коло Березова Ниж-нього п. Яблонів, повіт Коломия. Око-лина надається дуже на літніське. Ін-формації з чинності дає Грабовенська в Микulichні. 2078 1-3

Ширіть наш часопис!